

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I. G.**, s.r.o., S., IČO: X., zastúpeného JUDr. J. B., advokátom, R., P., proti žalovanému: **M. T.**, Mierové nám. 2, T., IČO X., **o zaplataenie 304 889,90 Sk s prísl.**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/58/2008 zo dňa 24. júna 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 16Cob/58/2008 zo dňa 24. júna 2008 **o d m i e t a .**

Účastníkom konania trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 36Cb/353/2007-122 zo dňa 22. 02. 2008 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 38 867,20 Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V časti o zaplataenie sumy 1 009 953,80 Sk žalobu zamietol. Konanie v časti o zaplataenie sumy 396 352,90 Sk zastavil. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 43 456,- Sk, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa v žalobe proti žalovanému domáhal zaplataenia sumy 304 889,90 Sk s 0,1% denným úrokom z omeškania od 19. 12. 2005 do zaplataenia a náhrady trov konania. Písomným podaním zo dňa 27. 12. 2006 žalobca žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby tak, aby zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 304 889,90 Sk s 1% denným úrokom z omeškania od 20. 12. 2005 do zaplataenia a na náhradu trov konania. Písomným podaním zo dňa 03. 01. 2007 vzal žalobca späť žalobu v časti o zaplataenie istiny 304 889,90 Sk z dôvodu, že žalovaný túto sumu uhradil žalobcovi dňa 29. 12. 2006. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie zmluvne

dohodnutých úrokov z omeškania 1% denne zo sumy 304 889,90 Sk od 20. 12. 2005 do 28. 12. 2006 (374 dní), spolu v sume 1 140 284,86 Sk. Vzhľadom k čiastočnému späťvzatiu žaloby v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p., súd konanie v časti o zaplatenie istiny 304 889,90 Sk zastavil. Uznesením zo dňa 19. 01. 2007 prvostupňový súd pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumy 1 140 284,- Sk a náhradu trov konania. Písomným podaním zo dňa 12. 09. 2007 vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 91 463,- Sk, nakoľko v písomnom podaní žalobcu zo dňa 03. 01. 2007 došlo k chybe vo výpočte úrokov z omeškania. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zmluvne dohodnutých úrokov z omeškania 1% denne z dlžnej sumy 304 889,90 Sk za 344 dní omeškania, spolu v sume 1 048 821,- Sk. V zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. súd v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 12. 09. 2007, zastavil konanie i v časti o zaplatenie sumy 91 463,- Sk. Súd mal zato, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, predmetom ktorej bolo vykonanie prác navyiac konkludentným spôsobom, teda určitým konaním, z ktorého vyplýva nepochybne prejav vôle účastníkov konania uzavrieť zmluvu o dielo. Žalobca sa touto zmluvou zaviazal vykonať práce navyiac, ktoré žalovaný posúdil ako nevyhnutne potrebné preto, aby bola kotolňa funkčná, a ktoré žalovaný i odsúhlasil, a to prijatím ponuky žalobcu vo verejnej súťaži, taktiež prostredníctvom pracovníka, ktorý vykonával stavebný dozor i prevzatím diela. Tvrdenie žalovaného o povinnosti žalobcu prerušiť vykonávanie diela v zmysle § 551 Obch.zák., pokiaľ zistil potrebu prác navyiac súd považoval za bezpredmetné, nakoľko práce navyiac boli zistené a oznámené žalobcom žalovanému už v rámci verejnej súťaže. Žalovaný teda vedel o tom už pred uzavretím zmluvy o dielo zo dňa 24. 10. 2005, že pre dokončenie predmetného diela budú nevyhnutné práce navyiac a túto skutočnosť ani v konaní nepopieral. V danom prípade žalovaný nenamietal žiadne vady predmetného diela, a teda ani prác navyiac. Dôkazom toho, že žalovaný akceptoval dohodu účastníkov konania o cene prác, navyiac bola i jej úhrada. Žalobca vyfakturoval cenu za práce navyiac žalovanému faktúrou č. 2005000150 zo dňa 19. 12. 2005, splatnou dňa 18. 01. 2006 v sume 304 889,90 Sk, ktorú žalovaný uhradil žalobcovi dňa 29. 12. 2006. Je teda nesporné, že v zmysle § 365 Obchodného zákonníka bol žalovaný so splnením záväzku zaplatiť žalobcovi dohodnutú cenu za vykonané práce navyiac v omeškani, a to v období od 19. 01. 2006 do 28. 12. 2006, a preto podľa § 369 ods. 1 Obch.zák, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z dlžnej sumy úroky z omeškania. Keďže zmluva o vykonaní prác navyiac je samostatnou obchodnou zmluvou, ktorá nie je súčasťou zmluvy o dielo zo dňa 24. 10. 2005, účastníci konania nemali pre prípad omeškania so zaplatením ceny vykonaných prác navyiac dohodnuté úroky z omeškania, a preto

súd v zmysle § 369 ods. 1 Obch. zák. zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania o 10% vyšších, než bola základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu a to vo výške 13% ročne zo sumy 304 889,90 Sk od 19. 01. 2006 (deň nasledujúci po dni splatnosti faktúry za práce naviac) do 30. 06. 2006 v sume 17 700,32 Sk a vo výške 14% ročne zo sumy 304 889,90 Sk od 01. 07. 2006 do 28. 12. 2006 v sume 21 166,87 Sk. V časti o zaplatenie úrokov z omeškania v sume 1 009 953,80 Sk súd žalobu zamietol ako nedôvodnú, keďže účastníci konania nemali pre prípad omeškania so zaplatením ceny vykonaných prác naviac dohodnuté úroky z omeškania vo výške 1% denne z dlžnej zmluvy. Písomná zmluva o dielo uzavretá dňa 24. 10. 2005 sa na práce naviac nevzťahovala, neupravovala práva a povinnosti zmluvných strán týkajúce sa prác naviac, nebola súčasťou účastníkmi konania konkludentne uzavretej zmluvy o dielo, ktorej predmetom boli práce naviac.

Proti tomuto rozsudku, v časti v ktorej bola žaloba zamietnutá a v časti náhrady trov konania podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania. Opätovne zdôraznil, že dodatok č. 1 k Zmluve o dielo zo dňa 24. 10. 2005, je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Táto skutočnosť vyplýva aj z montážneho denníka, kde sú presne špecifikované práce naviac a tieto sú odsúhlasené stavebným dozorm žalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací rozsudkom č.k. 16Cob/58/2008 zo dňa 24. júna 2008 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v ktorej bola žaloba o zaplatenie 1 009 953,80 Sk zamietnutá a výrok o náhrade trov konania potvrdil. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V rozsudku konštatoval, že sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu mal za preukázané, že účastníci uzavreli dňa 24. 10. 2005 v súlade s ust. § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka písomne zmluvou o dielo. Žalobca si svoje povinnosti splnil, keď dielo podľa projektovej dokumentácie v rozsahu výkazu výmer, ktorý predložil žalovaný vo verejnej súťaži, riadne vykonal v dohodnutom termíne. Žalovaný si tiež splnil svoje povinnosti zo zmluvy o dielo zo dňa 24. 10. 2005, keď za dielo zaplatil dohodnutú cenu najneskôr dňa 24. 12. 2005. Táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi spochybňovaná. Medzi účastníkmi bolo sporné to, či dodatok č. 1 k zmluve o dielo zo dňa 24. 10. 2005 je jej dodatok

alebo nie. Odvolací súd sa v tomto stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že dodatok č. 1 zo dňa 06. 12. 2006, nemôže byť dodatkom ku zmluve o dielo zo dňa 24. 10. 2005, s poukazom na to, že táto zmluva zanikla jej splnením najneskôr dňa 24. 12. 2005. Podľa čl. XII. ods. 2, zmluvu o dielo možno meniť a dopĺňať len formou písomných dodatkov. Ak žalobca chcel, aby práce navyiac boli súčasťou zmluvy o dielo zo dňa 24. 10. 2005 mal byť dodatok č. 1 podpísaný účastníkmi zmluvy, najneskôr do zániku zmluvy o dielo, t.j. do dňa zaplataenia ceny diela žalovaným. Preukázateľne sa tak nestalo, keď dodatok č. 1 bol žalovaným podpísaný až dňa 06. 12. 2006, v čase, keď zmluva o dielo zo dňa 24. 10. 2005 zanikla. Súd prvého stupňa správne postupoval, keď ustálil, že pri prácach navyiac došlo k uzatvoreniu zmluvy o dielo konkludentným spôsobom. Rozsah ani množstvo vykonaných prác, navyiac nebolo medzi účastníkmi sporné. Žalovaný faktúru č. 20050000150 zo dňa 19. 12. 2005 splatnú dňa 18. 01. 2006 uhradil dňa 29. 12. 2006. Žalovaný sa dostal do omeškania a túto skutočnosť ani nepopieral a uznával žalobcovi úrok z omeškania podľa § 369 Obchodného zákonníka. Vzhľadom k tomu, že došlo k uzavretiu novej samostatnej zmluvy o dielo, nemôže žalobca žiadať dohodnutý úrok z omeškania, ako bolo v zmluve o dielo zo dňa 24. 10. 2005, ale podľa § 365, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pokiaľ súd prvého stupňa priznal žalobcovi zo sumy 304.889,90 Sk od 19. 01. 2006 do 30. 06. 2006 13% ročný úrok z omeškania v sume 17 700,32 Sk a zo sumy 304 889,90 Sk od 01. 07. 2006 do 28. 12. 2006 14% ročný úrok z omeškania v sume 21 166,87 Sk a žalobu o zaplataenie 1 009 953,80 Sk zamietol, postupoval v súlade s ust. § 272, § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, ako aj s ust. § 365 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vzhľadom k vyššie uvedenému, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože ich náhradu nežiadal z dôvodu, že mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca podľa § 238 ods. 3 O.s.p. v spojitosti s § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Podľa jeho názoru odvolací súd i prvostupňový súd sa v konečnom dôsledku dostatočne nevysporiadali s právnou a skutkovou argumentáciou žalobcu, a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne vec nesprávne právne posúdili. Odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nie je presvedčivé. Navrhol rozsudky okresného a krajského súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie žalobcu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. ako podané v zákonnej lehote podľa ustanovenia § 240 ods. 1

O.s.p., obsahujúce predpísané náležitosti podľa ustanovenia § 241 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V konkrétnom prípade odvolacím súdom bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený, teda prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 238 ods. 1 O.s.p. nie je daná.

Z odseku 2 citovaného ustanovenia § 238 O.s.p. vyplýva, kedy je tiež prípustné dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ale v danom prípade nejde ani o jeden z prípadov v citovanom ustanovení uvedených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že dovolanie žalobcu nie je prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p., pretože odvolací súd nevyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Ustanovenie § 241 ods. 2 písmeno c/ O.s.p., s poukazom na ktoré žalobca predmetné dovolanie podal, pojednáva o tom, čím možno dovolanie odôvodniť a podľa písmena c/ je to, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Toto ustanovenie hovorí, čím možno dovolanie odôvodniť, ale prípustnosť dovolanie podať, teda prípustnosť dovolania ako takú nezakladá. Ustanovenie § 241 ods. 1 O.s.p. možno aplikovať iba v prípadoch, keď dovolanie je prípustné. Z predložených dôkazov odvolací súd nezistil, že by dovolanie bolo prípustné podľa ustanovenia § 237 O.s.p.

Pre konania na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písmeno c/ O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) na základe uvedeného, odkazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 243 c/ O.s.p. dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietol.

Trovy dovolacieho konania účastníkom konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková